SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 571

Warszawa, 10 maja 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

(-) Janusz Cichoń; (-) Piotr Cieśliński; (-) Waldy Dzikowski; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Andrzej Gałażewski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Magdalena Gąsior-Marek; (-) Artur Gierada; (-) Mariusz Grad; (-) Bożena Kamińska; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Sławomir Kowalski; (-) Agnieszka Kozłowska-Rajewicz; (-) Ligia Krajewska; (-) Marek Krząkała; (-) Józef Lassota; (-) Zofia Ławrynowicz; (-) Antoni Mężydło; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Zbigniew Pacelt; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Dorota Rutkowska; (-) Krystyna Sibińska; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Bożena Sławiak; (-) Wiesław Suchowiejko; (-) Piotr Tomański; (-) Cezary Tomczyk; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

USTAWA

z dnia ……. 2011 r.

o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych

Art. 1. Ustawa określa uprawnienia do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, zniesionego mocą art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1080) oraz zasady ich realizacji.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o :

1) b. FWP – należy przez to rozumieć były Fundusz Wczasów Pracowniczych – osobę prawną, zniesioną mocą art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw;

2) „FWP" Spółka z o.o. – należy przez to rozumieć spółkę działającą pod firmą „Fundusz Wczasów Pracowniczych" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru przedsiębiorców pod numerem 0000041798;

3) reprezentatywnej organizacji związkowej – należy przez to rozumieć:
   a) ogólnokrajowy związek zawodowy lub ogólnokrajowe zrzeszenie związków zawodowych w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm[1)]),
   b) inne, niż określone w lit. a: ogólnokrajowy związek zawodowy, ogólnokrajowe zrzeszenie (federację) związków zawodowych i ogólnokrajową organizację międzyzwiązkową (konfederację), utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy i spełniające przesłanki określone w art. 6 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.[2)]);

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 63, poz. 590 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004r. Nr 240, poz. 2407 z uwzględnieniem zmian wynikających z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego sygn.akt P 50/07, z dnia maja 2008r , ogłoszonego w Dz.U. Nr 90, poz.562 z dnia 26 maja2008r.

[2)]Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009r. Nr 219, poz.1707.

4) mieniu b. FWP – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.[3)]) należące do b.FWP według stanu na dzień zniesienia osobowości prawnej b. FWP;

5) udziałach w „FWP" Spółka z o.o. – należy przez to rozumieć udziały w „FWP" Spółka z o.o. pokryte wkładem niepieniężnym w postaci mienia b. FWP.

Art. 3. 1.Reprezentatywnej organizacji związkowej przysługuje uprawnienie do nabycia na współwłasność łączną mienia b.FWP.

2.Uprawnienie, o którym mowa w ust.1 przysługuje reprezentatywnej organizacji związkowej:

1) od dnia zniesienia osobowości prawnej b.FWP – w przypadku reprezentatywnej organizacji związkowej, o której mowa w art. 2 pkt 3 lit. a;
2) od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego – w przypadku reprezentatywnej organizacji związkowej, o której mowa w art. 2 pkt 3 lit. b.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 podlegają zaspokojeniu na zasadach określonych w ustawie.

4.Przepisy ust. 1-3 nie naruszają istniejących w dniu zniesienia osobowości prawnej b.FWP praw osób trzecich do składników mienia b. FWP.

Art. 4. 1.Z dniem wejścia w życie ustawy:

1) „FWP" Spółka z o.o. nabywa własność mienia b. FWP z mocy prawa;
2) uprawnienia, o których mowa w art. 3 ust. 1 ulegają przekształceniu we współwłasność łączną reprezentatywnych organizacji związkowych w stosunku do udziałów w „FWP" Spółka z o.o., zwaną dalej „współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o.";
3) dotychczasowi posiadacze udziałów w „FWP" Spółka z o.o. nie mogą wykonywać wynikających z nich praw.

2. Dane podmiotów ujawnionych w księdze udziałów, jako wspólnicy „FWP" Spółka z o.o., którzy objęli lub nabyli udziały w „FWP" Spółka z o.o. podlegają wykreśleniu z urzędu, a zarząd składa sądowi rejestrowemu w terminie 7 dni od wejścia w życie ustawy podpisaną przez wszystkich członków zarządu informację o liczbie i wartości nominalnej udziałów w „FWP" Spółka z o.o. ze wzmianką o ustanowieniu współwłasności udziałów w „FWP" Spółka z o.o.". Nabycie przez „FWP" Spółka z o.o. własności mienia b.FWP, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie narusza praw reprezentatywnych organizacji związkowych do dochodzenia roszczeń wobec osób trzecich z tytułu uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 1, w stosunku

[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341 i Nr 79, poz. 662 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037.

do składników mienia b. FWP, które były przedmiotem obrotu w okresie od dnia zniesienia osobowości prawnej b. FWP do dnia wejścia w życie ustawy.

3.Przekształcenie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 1 we współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o., skutkuje powstaniem po stronie reprezentatywnych organizacji związkowych roszczeń wobec podmiotów wykonujących prawa z udziałów w „FWP" Spółka z o.o. o wydanie pożytków lub innych korzyści uzyskanych przez te podmioty w okresie posiadania przez nie udziałów w „FWP" Spółka z o.o. do dnia wejścia w życie ustawy.

4. Zarząd FWP Sp. z o.o. zwoła Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników z porządkiem obrad dotyczącym w szczególności zmian w umowie spółki oraz zmian liczebnych i osobowych w zarządzie i radzie nadzorczej spółki, którego termin nie będzie późniejszy niż 20 dni od wejścia w życie ustawy.

Art.5. 1.Współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o. jest współwłasnością niepodzielną reprezentatywnych organizacji związkowych.

2.Do współwłasności udziałów w „FWP" Spółka z o.o. stosuje się przepisy art. 195, art.196 §1 i § 2 zdanie pierwsze, art. 200, art. 205, art.206, art. 208 i art.209 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny.

3. Do rozporządzania udziałami w „FWP" Spółka z o.o. oraz do innych czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu, potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. W braku takiej zgody każdy ze współwłaścicieli, może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeknie mając na względzie cel zamierzonej czynności oraz interesy wszystkich współwłaścicieli.

4.Do czynności zwykłego zarządu udziałami w „FWP" Spółka z o.o. potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. W braku takiej zgody każdy ze współwłaścicieli może żądać upoważnienia sądowego do dokonania czynności.

5. Każdy ze współwłaścicieli może wystąpić do sądu o wyznaczenie zarządcy, jeżeli nie można uzyskać zgody współwłaścicieli w istotnych sprawach dotyczących zwykłego zarządu albo jeżeli zostały naruszone zasady prawidłowego zarządu lub krzywdzi innych współwłaścicieli.

6.Współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z udziałami w „FWP" Spółka z o.o. na zasadach określonych w drodze umowy. W przypadku nie zawarcia takiej umowy każdy ze współwłaścicieli, może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeknie o stosunku w jakim współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z udziałami w „FWP" Spółka z o.o. mając na względzie interesy wszystkich współwłaścicieli.

7.Pożytki i inne przychody z udziałów w „FWP" Spółka z o.o. przypadają współwłaścicielom na współwłasność łączną. Do współwłasności pożytków i innych przychodów z udziałów w „FWP" Spółka z o.o. stosuje się przepisy ust. 1-6.

Art.6.1.W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy reprezentatywne organizacje związkowe zniosą współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o. w drodze porozumienia oraz dokonają podziału między siebie udziałów w „FWP" Spółka z o.o.

2.W przypadku nie zniesienia współwłasności udziałów „FWP" Spółka z o.o. w terminie określonym w ust. 1 „FWP" Spółka z o.o. ulega rozwiązaniu.

Art. 7.1.Do likwidacji „FWP" Spółka z o.o. z przyczyny określonej w art. 6 ust. 2 stosuje się przepisy Tytułu III, Działu I, rozdziału 6 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.[4)]), za wyjątkiem przepisów

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133,

art. 276 § 1 Kodeksu spółek handlowych.

2.Likwidatorami „FWP" Spółka z o.o. są osoby fizyczne lub osoba prawna ustanowieni przez reprezentatywne organizacje związkowe, w drodze porozumienia, najpóźniej w dniu bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w art. 6 ust.1.

3.W przypadku nie ustanowienia likwidatorów „FWP" Spółka z o.o. przez reprezentatywne organizacje związkowe, likwidatorów ustanowi sąd.

Art. 8. 1. Skarbowi Państwa nie przysługuje prawo do mienia b. „FWP" ani prawo do udziałów w „FWP" Spółka z o.o.

2.Skarb Państwa nie odpowiada za jakiekolwiek roszczenia związane z mieniem b. FWP oraz nie odpowiada za jakiekolwiek roszczenia związane z udziałami w „FWP" Spółka z o.o.

3. Reprezentatywne organizacje związkowe, które nabyły współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o. na zasadach określonych w ustawie, odpowiadają solidarnie za ewentualne roszczenia zgłoszone przez osoby trzecie związane z mieniem b.FWP do wartości mienia z chwili przejęcia przez reprezentatywne organizacje związkowe według cen z dnia zaspokojenia wierzyciela.

Art.9. Reprezentatywne organizacje związkowe są zobowiązane uczestniczyć w wykonywaniu nabytych na podstawie przepisów ustawy praw w sposób zapewniający pracownikom zrzeszonym w innych organizacjach związkowych oraz pracownikom niezrzeszonym w żadnym związku zawodowym możliwość korzystania z mienia b. FWP na takich samych zasadach, jak pracownikom zrzeszonym w tych organizacjach związkowych.

Art. 10. Wszelkie czynności podejmowane przez reprezentatywne organizacje związkowe, które nabyły współwłasność udziałów w „FWP" Spółka z o.o. na zasadach określonych w ustawie, podejmowane w postępowaniach sądowych lub w postępowaniach przed organami administracji publicznej w celu realizacji określonych w ustawie uprawnień lub roszczeń reprezentatywnych organizacji związkowych są wolne od wszelkich opłat sądowych lub administracyjnych.

Art.11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341 i Nr 104, poz. 860 oraz z 2011r. Nr 92, poz. 531

Uzasadnienie

Celem projektowanej ustawy jest określenie uprawnienia do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, osoby prawnej zniesionej mocą art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518 z późn. zm.). Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 3 czerwca 1998 r. sygn. K 34/97 stwierdził, iż art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, regulujące sposób zagospodarowania mieniem byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, *„naruszają art. 2 konstytucji, gdyż stanowią arbitralne i rażąco niesprawiedliwe zadysponowanie majątkiem znoszonego FWP na rzecz tylko jednej organizacji związkowej, nakazując niezgodną z zasadami sprawiedliwości społecznej dystrybucję tego majątku na korzyść wyłącznie tej organizacji”*. W następstwie przedmiotowego orzeczenia, wymienione przepisy utraciły moc obowiązującą z dniem 12 stycznia 1999 r., stosownie do obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 grudnia 1998 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 1, poz. 6).

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego orzekając o niezgodności z prawem przywołanych wyżej przepisów nie rozstrzygało o sposobie przejęcia mienia przez reprezentatywne organizacje związkowe, stąd zachodzi potrzeba uregulowania tej kwestii w drodze ustawy. Z uwagi na zdarzenia faktyczne związane z wniesieniem mienia po zniesionym Funduszu Wczasów Pracowniczych do „FWP” sp. z o.o., w celu uregulowania zaszłości dotyczących sposobu zarządu i gospodarowania mieniem, projektowana ustawa przewiduje ustanowienie współwłasności łącznej mienia b. FWP przez reprezentatywne organizacje związkowe z równoczesnym przekształceniem tego prawa na dzień wejścia ustawy w życie we współwłasność łączną udziałów spółki z o.o.. Mienie b. FWP nabywałaby z tym dniem na własność „FWP” sp. z o.o. Z założenia projektu współwłasność łączna stanowi przejściową formę wykonywania praw własności w spółce, mającą na celu zabezpieczenie interesów współwłaścicieli związanych z wprowadzeniem niezbędnych zmian w umowie spółki oraz w jej organach. Ustawa zakłada na tym etapie wymóg jednomyślności uchwał wspólników.

Uprawnienia do mienia b. FWP, zgodnie z art. 3 projektu, przysługują reprezentatywnej organizacji związkowej od dnia zniesienia osobowości prawnej b. FWP – w przypadku ogólnokrajowego związku zawodowego, ogólnokrajowego zrzeszenia związków zawodowych w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych oraz od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej

Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego – w przypadku innych niż powyżej wymienione: ogólnokrajowego związku zawodowego, ogólnokrajowego zrzeszenia (federacji) związków zawodowych i ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej (konfederacji), utworzonych przed dniem wejścia w życie ustawy i spełniających przesłanki określone w art. 6 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.

Z dniem wejścia w życie ustawy, sąd rejestrowy z urzędu dokonuje wykreślenia dotychczasowych wspólników „FWP" sp. z o.o., a zarząd w terminie 7 dni od wejścia w życie ustawy składa sądowi rejestrowemu podpisaną przez wszystkich członków (zarządu) informację o liczbie i wartości nominalnej udziałów w „FWP" Spółka z o.o.

Ustawa reguluje sposób zarządu udziałami w ramach współwłasności łącznej do czasu jej zniesienia przez reprezentatywne organizacje związkowe w drodze porozumienia.

Stosownie do treści art. 6 projektu ustawy zniesienie współwłasności łącznej powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Zasady podziału udziałów pomiędzy uprawnione organizacje związkowe określi porozumienie. W przypadku braku porozumienia i nie dokonania przez uprawnionych, w określonym w ustawie terminie, zniesienia współwłasności łącznej udziałów, „FWP" Spółka z o.o. ulegnie rozwiązaniu.

Projekt przesądza, że mienie b. FWP stanowi własność reprezentatywnych organizacji związkowych, w związku z czym art. 8 projektu jednoznacznie stwierdza, że Skarb Państwa nie posiada prawa do mienia b. FWP, jak również do udziałów w „FWP" Spółce z o.o. Rozstrzygnięcie to przesądza o wyłączeniu odpowiedzialności Skarbu Państwa, który nie odpowiada za jakiekolwiek roszczenia związane z mieniem b. FWP oraz z udziałami w „FWP" Spółka z o.o.

Odpowiedzialność za roszczenia osób trzecich do mienia b. FWP ponoszą solidarnie reprezentatywne organizacje związkowe z ograniczeniem do wartości tego mienia z chwili jego przejęcia i cen z dnia zaspokojenia wierzyciela.

Projektowana ustawa zabezpiecza pracownikom zrzeszonym w innych niż reprezentatywne organizacje związkowe organizacjach oraz pracownikom niezrzeszonym prawo korzystania z mienia b. FWP.

Przewiduje się również zwolnienie od wszelkich opłat sądowych i administracyjnych od czynności podejmowanych w postępowaniach sądowych lub w postępowaniach przed organami administracji publicznej przez reprezentatywne organizacje związkowe - które

nabyły współwłasność udziałów w „FWP” Spółka z o.o. - w celu realizacji określonych w ustawie uprawnień lub roszczeń ww. organizacji.

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych.
Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionów.
Ustawa nie rodzi skutków dla budżetu państwa.
Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 17 maja 2012 r.

BAS-WAPEiM-1186/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu RP

Opinia prawna o zgodności poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 poz. 32), sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, zwany dalej „projektem ustawy", określa uprawnienia do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (zwanego dalej jako „FWP"). Fundusz ten był osobą prawną, która została zlikwidowana na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518) (zwanej dalej „ustawą z 1997 r."). Sposób gospodarowania mieniem zlikwidowanego FWP określiły art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z 1997 r. Na ich podstawie Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (zwane dalej „OPZZ") zostało zobowiązane do utworzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a do spółki tej, jako aport OPZZ miało wnieść przedsiębiorstwo zlikwidowanego FWP. Spółka ta miała wstąpić we wszystkie prawa i obowiązki byłego FWP. Ponadto pracownicy i członkowie organów byłego FWP mieli nieodpłatnie uzyskać udziały w spółce, pokryte aportem przez OPZZ. W dniu 25 lipca 1997 r. OPZZ ustanowiło spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą „Fundusz Wczasów Pracowniczych".

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 1998 r., sygn. K.34/97, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z 1997 r. naruszyły art. 2 Konstytucji, gdyż stanowiły arbitralne i rażąco niesprawiedliwe zadysponowanie majątkiem byłego FWP na rzecz tylko jednej organizacji związkowej. Trybunał w wyroku tym stwierdził, że w ten sposób doszło do niezgodnej z zasadami sprawiedliwości społecznej dystrybucji majątku byłego FWP. Stosownie do obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 grudnia 1998 r. wskazane przepisy ustawy z 1997 r. utraciły moc obowiązującą (Dz. U. z 1999 r., Nr 1, poz. 6). Utrata przez przepisy mocy obowiązującej zrodziła konieczność

ponownego uregulowania normowanej w nich materii, co uczyniono w przedłożonym projekcie ustawy.

Projekt ustawy przyznaje reprezentatywnym organizacjom związkowym, zdefiniowanym w jego w art. 2 ust. 3, uprawnienie do nabycia na współwłasność łączną mienia byłego FWP (art. 3 ust. 1 projektu ustawy). Jednocześnie, z dniem wejścia w życie tej ustawy powyżej wskazane uprawnienia reprezentatywnych organizacji związkowych ulegają przekształceniu we współwłasność łączną do udziałów w FWP sp. z o.o. (wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego – rejestru przedsiębiorców pod numerem 0000041798), a dotychczasowi posiadacze udziałów w tej spółce nie mogą wykonywać wynikających z nich praw (art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3 projektu ustawy). Współwłasność udziałów w FWP sp. z o.o. jest współwłasnością niepodzielną reprezentatywnych organizacji związkowych (art. 5 ust. 1 projektu ustawy). Projekt ustawy przewiduje w art. 6, że w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy organizacje te zniosą współwłasność w FWP sp. z o.o. w drodze porozumienia i dokonają podziału między siebie udziałów przysługującym im w spółce. W przypadku niezniesienia we wskazanym terminie współwłasności udziałów w FWP sp. z o.o., spółka ta ma ulec rozwiązaniu na zasadach określonych w art. 7 projektu ustawy.

Projekt ustawy przewiduje też, że z dniem wejścia w życie ustawy FWP sp. z o.o. z mocy prawa nabywa własność mienia byłego FWP (art. 4 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy). Projekt w art. 8 wyłącza też prawa Skarbu Państwa do mienia byłego FWP i udziałów w FWP sp. z o.o., a także odpowiedzialność za roszczenia związane z tym mieniem i spółką.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dnia jej ogłoszenia (art. 16 projektu ustawy).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy zwrócić uwagę na art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczące pomocy udzielanej przez państwa członkowskie przedsiębiorcom.

1. Art. 107 ust. 1 TfUE zakazuje państwom członkowskim udzielania przedsiębiorcom pomocy. Przewiduje on, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Pomoc taka jest zakazana.

Z definicji tej wynika, że wsparcie udzielone przez państwo członkowskie przedsiębiorcy stanowi zakazaną pomoc państwa, jeżeli zostały spełnione cztery przesłanki: 1) została ona udzielona przez państwo lub przy użyciu jego zasobów, 2) stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) ma charakter selektywny i 4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję i wymianę handlową między państwami

członkowskimi (T-34/02 *EURL Le Levant 001 i in. p. Komisji*). Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie: niespełnienie choćby jednej z nich oznacza, że nie występuje zakazana pomoc państwa.

Odnośnie do pierwszej przesłanki o której stanowi art. 107 ust. 1 TfUE, w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) przyjmuje się, że pomoc jest przyznawana przedsiębiorstwu przez państwo członkowskie, gdy pochodzi z jego zasobów bezpośrednio lub pośrednio, a udzielenie pomocy jest przypisywane temu państwu (C-379/98 *PreussenElektra AG)*. Korzyść przyznawana przedsiębiorstwu musi zatem, po pierwsze, pochodzić z zasobów państwa i, po drugie, być przedsiębiorstwu udostępniania na mocy jego decyzji (C-482/99 *Francja p. Komisji,* pkt 24 T-351/02 *Deutsche Bahn AP p. Komisji*, pkt 103). Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznaje, że w przypisaniu działań państwu istotne jest wykazanie, że stanowią one część polityki określonej przez władze krajowe (B. Kurcz (red.) *Pomoc państwa. Wybrane zagadnienia*, Warszawa 2009, s. 13). Na gruncie omawianego przepisu pojęcie „przedsiębiorstwa" jest rozumiane szeroko: uznawane jest za nie każda jednostka zaangażowana w działalność gospodarczą, niezależnie od jej statusu prawnego i sposobu finansowania (C-41/90 *Höfner p. Macroton;* 170/83 *Hydrotherm p. Compact*, pkt 11). Działalność gospodarcza oznacza natomiast każdą działalność polegającą na oferowaniu na rynku towarów lub usług, przy czym przeważający nie jest zarobkowy charakter tej działalności, lecz działanie na rynku, na którym oferowane są towary i usługi pozostające w rzeczywistej lub w potencjalnej konkurencji (C-35/96 *Komisja p. Włochom*, pkt 36; C-180/98 i C-184/98 *Pavlov,* pkt 75).

Przez korzyść, o której stanowi druga przesłanka z art. 107 ust. 1 TfUE, rozumie się uprzywilejowanie o charakterze gospodarczym, które może przybierać różne formy (np. dotacji, zwolnienia ze świadczeń, gwarancji kredytowej, nieodpłatnego przeniesienia gruntu). Kolejna przesłanka – selektywność (szczególność), jest wypełniona wówczas, jeżeli pomoc ma taki charakter, że sprzyja określonym przedsiębiorcom lub sektorom gospodarki. Selektywność ustala się zestawiając przedsiębiorstwa, które w świetle celu realizowanego przez planowany środek, są w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej (C-143/99 *Adria-Wien*). Pomoc jest selektywna, gdy polityka państwa przyznająca korzyści przedsiębiorstwom albo produkcji towarów i usług zawiera pewien element różnicowania, np. uzależnia je od wielkości przedsiębiorstwa, struktury jego siły roboczej, charakteru działalności gospodarczej, formy prawnej, czy położenia geograficznego *(C-88/03 Portugalia p. Komisji)*.

W końcu, by pomoc państwa była niedozwolona, musi grozić zakłóceniem lub zakłócać konkurencję[1] i wymianę handlową między państwami członkowskimi. Pomoc wpływa na wymianę handlową, gdy wzmacnia pozycję

[1] Nie grozi zakłóceniem konkurencji pomoc bagatelna (pomoc *de minimis)*, tj. pomoc, której wysokość nie przekracza kwoty 200 tys. euro w ciągu trzech lat i wypełnia inne przesłanki ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006 r., str. 5).

danego przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami konkurującymi na rynku wewnętrznym (730/79 *Philip Morris Holland BV p. Komisji*, pkt 11). Trybunał Sprawiedliwości UE rygorystycznie ocenia spełnienie tych przesłanek stwierdzając, że wpływ pomocy publicznej na konkurencję i handel między państwami członkowskimi nie musi być rzeczywiście wykazywany, wystarczające jest wykazanie potencjalnej możliwości ich wystąpienia (T-298, 312, 313, 315, 600-607/97 *Alzetta Mauro i inni p. Komisji*, pkt 76–79). Trybunał ten przyjmuje też, że jeżeli środek wpływa na handel między państwami członkowskimi, to nieuchronnie zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji.

W podsumowaniu stwierdzić można, że pomoc państwa zakazana na mocy art. 107 ust. 1 TfUE to świadczenie na rzecz przedsiębiorstwa, pochodzące od państwa lub z państwowych źródeł, które przynosi temu przedsiębiorstwu korzyść, jakiej przedsiębiorstwo to nie uzyskałoby w ramach normalnej działalności gospodarczej.

W drodze wyjątku od generalnego zakazu udzielania pomocy państwa, ustalonego w art. 107 ust. 1 TfUE, prawo unijne dopuszcza możliwość przyznania tego rodzaju pomocy. Wyjątki wskazujące kategorie pomocy państwa, której udzielenie jest dopuszczalne *ex lege* lub za zgodą Komisji określa art. 107 ust. 2 i 3 TfUE.

2. Jedynym organem uprawnionym do wiążącego orzekania o zgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym jest Komisja. W celu umożliwienia jej realizacji tego zadania, art. 108 ust. 3 TfUE nakłada na państwa członkowskie obowiązki notyfikacyjne. Komisja jest przez nie informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia uwag, o wszelkich planach przyjęcia środków przyznających lub zmieniających przyznaną pomoc. W przypadku stwierdzenia, że planowany środek stanowi zakazaną pomoc państwa, Komisja wydaje decyzję nakazującą zniesienie go lub jego zmianę, może też wydać decyzję stwierdzającą, że planowany środek nie stanowi pomocy państwa lub że jest pomocą dopuszczalną. Państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie środków, dopóki Komisja nie wyda decyzji. Szczegółowe zasady realizacji obowiązku notyfikacji ustala rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. UE L 83, 27.03.1999, s. 1).

W polskim porządku prawnym wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy ustawa z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, ze zm). Na poziomie krajowym zgodność z rynkiem wewnętrznym pomocy udzielanej przez państwo ocenia Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeżeli pomoc przyznawana jest w rolnictwie lub rybołówstwie - minister właściwy do spraw rolnictwa. W tym trybie ocenie podlegają projekty aktów normatywnych przewidujące programy pomocowe i pomoc indywidualną. O wydanie opinii występują podmioty wskazane w ustawie – w przypadku pomocy indywidualnej

jest nim podmiot, który jej udziela (art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 pkt 2 przytoczonej ustawy).

III. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

1. Analizując projekt ustawy pod kątem przepisów Unii Europejskiej zastrzeżenie budzi zgodność art. 4 ust. 1 projektu ustawy z art. 107 ust. 1 TfUE. Wskazany przepis ustawy postanawia, że FWP sp. z o.o. z mocy prawa nabywa własność mienia byłego FWP. Na gruncie orzecznictwa TSUE przytoczonego w pkt II opinii można sformułować tezę, że przeniesienie mienia byłego FWP na rzecz FWP sp. z o.o. może stanowić pomocą państwa zakazaną na mocy art. 107 ust. 1 TfUE.

Po pierwsze, FWP sp. z o.o. jest przedsiębiorstwem prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE: jest ono bowiem jednostką, której działalność polega na oferowaniu na rynku usług, przy czym nie ma znaczenia czy jej działalność ma charakter zarobkowy, czy też nie. Po drugie, na mocy art. 4 ust. 1 projektu ustawy spółce tej ma zostać przyznane mienie byłego FWP, którym – zgodnie z art. 2 ust. 4 projektu ustawy jest przedsiębiorstwo należące do byłego FWP. Niewątpliwie bezpłatne uzyskanie przez FWP sp. z o.o. innego przedsiębiorstwa może być utożsamione z otrzymaniem korzyści w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE. Korzyści takiej FWP sp. z o. o. nie uzyskałaby w normalnych warunkach rynkowych, jeżeli państwo nie zdecydowałoby się mu jej przyznać mocą art. 4 ust. 1 projektu ustawy. Ponadto, przyznawana korzyść nie będzie oferowana wszystkim przedsiębiorstwom działającym na rynku, lecz tylko jednemu z nich – wskazanemu w projekcie ustawy. Korzyść ta jest selektywna, sprzyja bowiem tylko jednej spółce i jest niedostępna dla innych przedsiębiorstw.

Udzielenie pomocy musi być przypisane państwu, a pomoc ta pochodzić z jego zasobów (C-482/99 *Francja p. Komisji,* pkt 24 T-351/02 *Deutsche Bahn AP p. Komisji*, pkt 103). Jest bezsporne, że w omawianym przypadku źródłem przyznawanej korzyści jest decyzja państwa – to bowiem jego organy prawodawcze w drodze ustawy decydują, by jedna z działających na jego obszarze spółek (FWP sp. z o. o), z mocy prawa nabyła mienie (mienie byłego FWP). Powstająca na gruncie omawianej przesłanki niejasność wiąże się z ustaleniem obecnego stanu własności byłego mienia FWP. Wątpliwości dotyczące tytułu prawnego OPZZ do jego objęcia i wniesienia do spółki zostały podniesione w przytoczonym wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. akt K.34/97 (pkt 4). W świetle tego wyroku nie można wykluczyć, że mienie to pozostaje w zasobach państwa, co przesądzałoby, że jego przekazanie FWP sp. z o.o. mogłoby stanowić pomoc zakazaną na mocy art. 107 ust. 1 TfUE.

W końcu, odnosząc się do ostatniej przesłanki koniecznej dla powstania zakazanej pomocy państwa, nie można zasadnie stwierdzić, że przekazanie byłego mienia FWP spółce w żaden sposób nie wpłynie na konkurencję i handel między

państwami członkowskimi (np. na konkurencję i handel prowadzony w sektorze usług turystycznych i leczniczych).

2. Opiniowany projekt ustawy, jako akt normatywny mogący ustanawiać zakazaną pomoc indywidualną, wymaga uzyskania opinii Prezesa UOKiK zgodnie z art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. W świetle art. 10 Regulaminu Sejmu organem właściwym do zwrócenia się do Prezesa UOKiK o wydanie tego rodzaju opinii jest Marszałek Sejmu.

IV. Konkluzja

Projekt ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych może zostać uznany za projekt pomocy indywidualnej zakazanej na mocy art. 107 ust. 1 TfUE.

Projekt ten powinien podlegać zaopiniowaniu przez Prezesa UOKiK w trybie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 17 maja 2012 r.

BAS-WAPEiM-1187/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu RP

Opinia prawna dotycząca możliwości uznania poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projekt ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, zwany dalej „projektem ustawy", określa uprawnienia do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (zwanego dalej jako „FWP"). Fundusz ten był osobą prawną, która została zlikwidowana na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518) (zwana dalej „ustawą z 1997 r."). Sposób gospodarowania mieniem zlikwidowanego FWP określiły art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z 1997 r. Na ich podstawie Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (zwane dalej „OPZZ") zostało zobowiązane do utworzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a do spółki tej, jako aport OPZZ miało wnieść przedsiębiorstwo zlikwidowanego FWP. Spółka ta miała wstąpić we wszystkie prawa i obowiązki byłego FWP. Ponadto pracownicy i członkowie organów byłego FWP mieli nieodpłatnie uzyskać udziały w spółce, pokryte aportem przez OPZZ. W dniu 25 lipca 1997 r. OPZZ ustanowiło spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą „Fundusz Wczasów Pracowniczych" (akt notarialny nr 4686/97).

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 1998r., sygn. K.34/97, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z 1997 r. naruszyły art. 2 Konstytucji, gdyż stanowiły arbitralne i rażąco niesprawiedliwe zadysponowanie majątkiem byłego FWP na rzecz tylko jednej organizacji związkowej. Stosownie do obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 grudnia 1998 r. wskazane przepisy ustawy z 1997 r. utraciły moc obowiązującą (Dz. U. z 1999 r., Nr 1, poz. 6). Utrata przez przepisy mocy obowiązującej zrodziła konieczność ponownego uregulowania normowanej w nich materii, co uczyniono w przedłożonym projekcie ustawy.

Przedłożony projekt ustawy przyznaje reprezentatywnym organizacjom związkowym, zdefiniowanym w jego w art. 2 ust. 3, uprawnienie do nabycia na współwłasność łączną mienia byłego FWP (art. 3 ust. 1 projektu ustawy). Jednocześnie, z dniem wejścia w życie tej ustawy powyżej wskazane uprawnienia

reprezentatywnych organizacji związkowych ulegają przekształceniu we współwłasność łączną do udziałów w FWP sp. z o.o. (wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego – rejestru przedsiębiorców pod numerem 0000041798), a dotychczasowi posiadacze udziałów w tej spółce nie mogą wykonywać wynikających z nich praw (art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3 projektu ustawy). Współwłasność udziałów w FWP sp. z o.o. jest współwłasnością niepodzielną reprezentatywnych organizacji związkowych (art. 5 ust. 1 projektu ustawy). Projekt ustawy przewiduje w art. 6, że w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy organizacje te zniosą współwłasność w FWP sp. z o.o. w drodze porozumienia i dokonają podziału między siebie udziałów przysługującym im w spółce. W przypadku niezniesienia we wskazanym terminie współwłasności udziałów w FWP sp. z o.o., spółka ta ulega rozwiązaniu na zasadach określonych w art. 7 projektu ustawy.

Projekt ustawy przewiduje też, że z dniem wejścia w życie ustawy FWP sp. z o.o. z mocy prawa nabywa własność mienia byłego FWP (art. 4 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy). Projekt ten w art. 8 wyłącza też prawa Skarbu Państwa do mienia byłego FWP i udziałów w FWP sp. z o.o., a także odpowiedzialność za roszczenia związane z tym mieniem i spółką.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu.

Autor:
dr Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

FORUM ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Bydgoszcz, dnia 21 czerwca 2012 r.

L. Dz. FZZ VI/719/21/06/12

Szanowny Pan
Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na przesłany w dniu 31 maja br. poselski projekt ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, Forum Związków Zawodowych z zadowoleniem przyjmuje uwieńczenie prac legislacyjnych w tym zakresie.

Jednocześnie Forum Związków Zawodowych pozytywnie opiniuje przedmiotowy projekt ustawy wyrażając nadzieję na szybkie jego uchwalenie i wejście w życie projektowanych rozwiązań.

Nadmieniam również, że zapisy powyższego projektu wychodzą naprzeciw oczekiwaniom członkom Forum Związków Zawodowych i były już przedmiotem konsultacji w ramach trzech reprezentatywnych central związkowych.

Z poważaniem,

PRZEWODNICZĄCY
FORUM ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
Tadeusz Chwałka

SEKRETARIAT
GMS/AP .....
Wpłynęło dnia 22-06-2012

85-069 BYDGOSZCZ
Plac Teatralny 4
POLAND

tel. +48 52/371 83 33
fax. +48 52/342 18 71
http://www.fzz.org.pl
e-mail: biuro@fzz.org.pl

Forum Związków Zawodowych

KRS: 0000087470
REGON: 093043340
NIP: 554-24-77-994

KREDYT BANK S.A.
Oddział Bydgoszcz
Nr: 47 1500 1360 1213 6005 1090 0000

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 21 czerwca 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu 21 06. 2012

ZW/0714/170/12

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 maja 2012 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: **o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych**, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy opinię otrzymaną z województwa śląskiego.

Z poważaniem

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

00-238 Warszawa
ul. Świętojerska 5/7
tel. +48 22/ 831 14 41
fax +48 22/ 831 14 42
www.zwrp.pl
e-mail: biuro@zwrp.pl

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Zespół
Obsługi Prawnej

Katowice, dnia 21 czerwca 2012 r.
OP.0821.00095.2012
OP.ZD-00560/12

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 czerwca 2012 r. (przesłane drogą elektroniczną) dotyczące konsultacji poselskiego projektu **ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych**, informuję, iż Zespół Obsługi Prawnej tut. Urzędu nie wnosi uwag merytorycznych do niniejszego projektu. Ponadto należy wskazać, iż tematyka będąca przedmiotem opiniowanego projektu aktu prawnego leży zasadniczo poza obszarem kompetencji realizowanych przez samorząd województwa.

z poważaniem

RADCA PRAWNY

Marek [illegible]
OP-[illegible]

ul. Ligonia 46
40-037 Katowice
tel. +48 (32) 20 78 617
fax. +48 (32) 20 78 618
biuro.prawne@slaskie.pl
www.slaskie.pl

NIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

Gdańsk, 20 czerwca 2012 r.

SEKRETARIAT
MARSZAŁKA SEJMU RP
WPŁYNĘŁO
21. 06. 2012
EK-020-225(3)/12
EK-020-216(2)/12

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu RP

W załączeniu przesyłam decyzje Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność" nr 112/12 ws. opinii o poselskim (KP Platforma Obywatelska) projekcie ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych oraz nr 113/12 ws. opinii o poselskim (KP Prawo i Sprawiedliwość) projekcie ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw przyjęte w dniu 20 czerwca 2012 r.

Z poważaniem

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność"
Ewa Tyszkiewicz

Decyzja

Prezydium KK

nr 112/12

ws. opinii o poselskim (KP Platforma Obywatelska) projekcie ustawy *o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność" pozytywnie opiniuje poselski (KP PO) projekt ustawy *o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych.*

Przedmiotowy projekt ustawy jest prawnie uzasadnioną, a społecznie oczekiwaną realizacją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 1998 r. sygn. K 34/97 określającego, iż art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, regulujące sposób zagospodarowania mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, „naruszają art. 2 Konstytucji, gdyż stanowią arbitralne i rażąco niesprawiedliwe zadysponowanie majątkiem znoszonego FWP na rzecz tylko jednej organizacji związkowej, nakazując niezgodną z zasadami sprawiedliwości społecznej dystrybucję tego majątku na korzyść wyłącznie tej organizacji".

Trybunał Konstytucyjny, orzekając o niezgodności z prawem przywołanych wyżej przepisów, nie rozstrzygnął jednak o sposobie przejęcia mienia przez reprezentatywne organizacje związkowe.

Niniejsza, poselska inicjatywa ustawodawcza, po raz pierwszy (na tym etapie legislacyjnym), od chwili orzeczenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 1998 r. reguluje zaszłości dotyczące sposobu zarządu i gospodarowania mieniem byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, jak również zmierza do przejęcia kontroli nad wskazanym mieniem przez wszystkie reprezentatywne organizacje związkowe.

Wobec powyższego, Prezydium Komisji Krajowej „Solidarność" wnosi o jak najszybsze rozpatrzenie przez Sejm RP projektu przedmiotowej ustawy i jej uchwalenie. NSZZ „Solidarność" deklaruje aktywny udział podczas procesu legislacyjnego projektu.

Niniejsza decyzja jest powtórzeniem decyzji Prezydium KK nr 161/11 z 30 sierpnia 2011 r.

Gdańsk, 20 czerwca 2012 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność"
SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność"
Ewa Zydorek

Krajowa Rada Komornicza

Warszawa, dnia 20 czerwca 2012 r.

KRK/IV/1376/12

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu 22. 06. 2012

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8
00 – 902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 31 maja 2012 r. (GMS-WP-173-158/12) dotyczące projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, w imieniu Krajowej Rady Komorniczej uprzejmie informuje, iż przedstawiony projekt co do sposobu zaproponowanej regulacji oraz budowy i konstrukcji proponowanych przepisu nie budzi zastrzeżeń. Nie dotyczy on też organizacji i działania samorządu komorniczego ani sądowego postepowania egzekucyjnego.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej
Rafał Fronczek

ul. Szpitalna 4/10, 00-031 Warszawa
tel. 22 827 71 13, faks 22 827 29 76,
krk@komornik.pl www.komornik.pl

OGÓLNOPOLSKIE
POROZUMIENIE
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu 05. 07. 2012

NIP: 526-025-13-39 Regon: 001133016 KRS: 0000033976

Warszawa, dnia 3 lipca 2012 r.

OPZZ / P /3129/ 2012

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 31 maja br. znak: GMS-LSP-173-158/12 w sprawie przedstawienia opinii Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych do poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, pragnę przede wszystkim wyrazić przekonanie, że przedmiotowa inicjatywa doprowadzi skutecznie do wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 1998 r. sygn. K 34/97, stwierdzającego niezgodność art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, z Konstytucją RP.

Poselski projekt wychodzi naprzeciw wieloletnim staraniom OPZZ o uregulowanie spuścizny po FWP w sposób zgodny z zasadami demokratycznego państwa prawa. Starania te znalazły między innymi wyraz w uzasadnieniu wyroku Trybunału, w którym zacytowana została wypowiedź przedstawiciela OPZZ o potrzebie podziału mienia FWP pomiędzy reprezentatywne organizacje związkowe.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych opiniuje pozytywnie przedstawiony projekt. Przyjęta koncepcja uregulowania kwestii praw do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych uwzględnia zmiany w strukturze organizacji związkowych, upływ czasu oraz stan faktyczny wynikający z władania mieniem b. Funduszu Wczasów Pracowniczych przez Spółkę z o.o. „FWP". Tym samym projekt ten spełnia Konstytucyjną zasadę sprawiedliwości i równości organizacji społecznych względem prawa.

Odnosząc się do kwestii szczegółowych zwracamy uwagę na:

1. Potrzebę wprowadzenia zmiany redakcyjnej w art. 8 ust. 3 projektu.

W dotychczasowym brzmieniu przepis ogranicza odpowiedzialność solidarną reprezentatywnych organizacji związkowych z tytułu roszczeń osób trzecich związanych z mieniem b. FWP do wartości mienia z chwili przejęcia przez reprezentatywne organizacje związkowe.

Przepis ten w dotychczasowym kształcie jest błędny, albowiem zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 1, projektu, z dniem wejścia w życie ustawy, własność mienia b. FWP nabywa „FWP" sp. z o.o. Substytut tego mienia, w postaci udziałów (w wyniku przekształcenia się „uprawnienia do nabycia na współwłasność łączną mienia b. FWP), nabywają reprezentatywne organizacje związkowe, w związku z czym odpowiedzialność powinna ponosić Spółka z o.o. „FWP". Kwota odpowiedzialności powinna być ograniczona do wartości mienia z dnia zniesienia osobowości prawnej b. FWP. Zauważyć należy, że skutki wynikające z roszczeń będą miały znaczenie dla wartości spółki, co przeniesie się na wycenę wartości udziałów.

W przypadku przewidzianej w art. 6 ust. 2 projektu, możliwości rozwiązania Spółki „FWP", o ile w terminie 30 dni od dnia wejścia ustawy w życie nie dojdzie do zniesienia współwłasności łącznej udziałów, ewentualne roszczenia dotyczące mienia b. FWP, powinny być zaspokajane w postępowaniu likwidacyjnym.

Mając na względzie powyższe proponujemy następujące brzmienie ust. 3 art. 8:
„3. „FWP" sp. z o.o. ponosi odpowiedzialność za ewentualne roszczenia zgłoszone przez osoby trzecie, związane z mieniem b. FWP do wartości tego mienia z dnia zniesienia osobowości prawnej b. FWP według cen z dnia zaspokojenia wierzyciela."

2. Projekt nie reguluje kwestii dotyczących zobowiązań podatkowych z tytułu objęcia przez reprezentatywne organizacje związkowe udziałów we współwłasności łącznej oraz następnie zniesienia tej współwłasności i jej zamiany na współwłasność w częściach ułamkowych.

Przewidziane w art. 10 projektu zwolnienie z opłat sądowych i administracyjnych nie obejmuje bowiem tych czynności. Tym samym do objęcia udziałów, w wyniku przekształcenia uprawnienia do nabycia na współwłasność łączną mienia b. FWP będzie miał zastosowanie przepis art. 1 ust. 1 pkt. a, ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 1011, poz.649 ze zm.). W przypadku zniesienia współwłasności łącznej zastosowanie znajdzie art. 1 ust. 1 pkt. 1 lit. f w/w ustawy. Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 2 lit. b i pkt. 2 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych podstawę ustalenia zobowiązania podatkowego stanowi wartość rynkowa rzeczy lub prawa.

Powyższe oznacza konieczność dokonania wyceny wartości Spółki z o.o. „FWP", co zważywszy na związane z tym uwarunkowania jest czasochłonne i kosztowne, a nadto nie pozwoli na wykonanie ustawy.

Podniesienia wymaga, że stan faktyczny, którego uregulowanie zakłada projekt ustawy, spowodowany został deliktem legislacyjnym, o którym mowa w art. 417^1 Kodeksu cywilnego. Uzasadnione jest w związku z tym, aby czynności prawne związane z objęciem udziałów we współwłasności łącznej, a następnie jej zniesieniem, zostały zwolnione tą ustawą od podatku od czynności cywilnoprawnych. W związku z powyższym proponujemy aby w art. 4 dodać ust. 5 w brzmieniu:

„5. Objęcie udziałów na współwłasność łączną w „FWP" sp. z o.o. przez reprezentatywne organizacje związkowe oraz zniesienie tej współwłasności, o którym mowa w art. 6 ust. 1 jest wolne od podatku od czynności cywilnoprawnych.".

Z poważaniem,

Przewodniczący OPZZ

Jan Guz

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 025-194/12

Warszawa, dnia 4.07. 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu .....05.07.2012.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 31 maja 2012 r., nr GMS-WP-173-158/12, dotyczącego ***poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych***, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), pozwalam sobie wyrazić następujące stanowisko.

W uzasadnieniu projektu wskazano, że celem proponowanych regulacji jest określenie uprawnienia do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, zniesionej osoby prawnej. Projektodawca odwołuje się do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 1998 r., sygn. K 34/97, który orzekł iż przepisy art. 7 ust 1, 2 i 4 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518), są niezgodne z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że naruszają zasady sprawiedliwości społecznej, i nie są niezgodne z art. 12, art. 32, 58 i 59 Konstytucji. Trybunał wskazał, że kwestie dotyczące sukcesji majątku po byłym Funduszu Wczasów Pracowniczych wymagają pilnej pozytywnej interwencji ustawodawczej. W następstwie przedmiotowego orzeczenia wskazane przepisy przestały obowiązywać od dnia 12 stycznia 1999 r.

Z uwagi na argumentację podnoszoną w projekcie, że proponowane regulacje ustawy pozostają w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, zasadna wydaje się ich ocena w aspekcie zachowania standardów konstytucyjnych i zgodności proponowanych rozwiązań z normami konstytucyjnymi. Takiej ocenie powinny być poddane w szczególności

przepisy art. 1 - 4 projektu ustawy, w zakresie ich zgodności z wzorcami kontroli zawartymi w art. 1, art. 2, art. 21 ust 1 i 2 oraz art. 64 Konstytucji RP.

Rozwiązania proponowane w projekcie, uwzględniając *ratio legis* ustawy, nie nasuwają zastrzeżeń z punktu widzenia ich zgodności z Konstytucją w zakresie obowiązku dbałości o dobro wspólne oraz zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 1 i art. 2 Konstytucji).

Wątpliwości budzi natomiast art. 4 ust 1 projektu ustawy w zakresie zgodności z zasadą poprawnej legislacji, zasadą określoności przepisów prawa oraz zasadą sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji).

Projektowana regulacja art. 4 ust 1 stanowi, że mienie byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, osoby prawnej zniesionej mocą art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, nabywa „Fundusz Wczasów Pracowniczych" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, określana w art. 2 pkt 2 projektu ustawy jako spółka działającą pod firmą „Fundusz Wczasów Pracowniczych" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru przedsiębiorców po numerem 0000041798, założona przez OPZZ, a więc jedną tylko z organizacji związkowych. Przepis budzi wątpliwości w zakresie, w jakim ustanawia spółkę pod firmą „Fundusz Wczasów Pracowniczych Spółka z o.o.", założoną przez OPZZ, właścicielem mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, które zostało przekazane wcześniej OPZZ na mocy i na zasadach określonych w art. 5 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. Takie rozwiązanie może więc naruszać wskazane wyżej zasady konstytucyjne.

Proponowana regulacja nabiera szczególnego znaczenia zwłaszcza w kontekście uwagi Trybunału Konstytucyjnego, wyrażonej w uzasadnieniu przywołanego na wstępie wyroku, *„że zaskarżony przepis art. 7 ust. 4 ustawy z 9 maja 1997 r. pozostaje w sprzeczności z konstytucyjnymi zasadami sprawiedliwości społecznej. Nie znajdujące podobnego precedensu przyznanie uprawnień członkom organów b. FWP do nieodpłatnego nabycia udziałów w spółce utworzonej przez OPZZ, oznacza bezzasadne uprzywilejowanie tych osób, z jednoczesną niedopuszczalną dyskryminacją "zwykłych" pracowników Funduszu. Jest bowiem oczywiste, że wobec ograniczonej przez ustawę z 30 sierpnia 1996 r. do 15% puli akcji bądź udziałów spółki przeznaczonych do nieodpłatnego nabycia przez uprawnionych pracowników, przyznanie analogicznych uprawnień członkom organów FWP, prowadziłoby do zredukowania faktycznej ilości akcji do podziału pomiędzy pracowników Funduszu.*

Stanowi to pogwałcenie zasad sprawiedliwej dystrybucji majątku w stosunku do uprawnionych pracowników FWP".

Wątpliwości co do zgodności z zasadą prawidłowej legislacji w demokratycznym państwie prawnym nasuwają przepisy art. 3-5 projektu w zakresie, w jakim normują współwłasność łączną mienia byłego FWP oraz współwłasność udziałów w FWP Spółka z o.o. Regulacje te, w szczególności unormowania zawarte w art. 3 ust. 1 projektu ustawy i w konsekwencji w art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 5, wydają się niezrozumiałe w kontekście istoty instytucji prawa cywilnego, jaką jest współwłasność łączna.

Proponowana przez projektodawcę współwłasność łączna mienia b. FWP jest rodzajem współwłasności, w której nie wyróżnia się ilości udziałów każdego współwłaściciela, dlatego ta forma współwłasności jest niepodzielna, nie ma samodzielnego bytu prawnorzeczowego. Współwłasność łączna zawsze jest stosunkiem prawnym związanym z drugim stosunkiem prawnym w taki sposób, że istnienie tego rodzaju współwłasności jest zależne. Współwłasność łączna nie jest instytucją jednolitą, każdy jej przypadek regulują przepisy szczególne, które ją ustanawiają. Współwłasność łączna trwa tak długo, jak długo istnieje łączny stosunek podstawowy, a w razie jego ustania współwłasność ta traci charakter współwłasności łącznej.

Ten rodzaj instytucji prawa ma istotne znaczenie dla oceny zgodności projektowanych regulacji z zasadą prawidłowej legislacji i zasadą racjonalności działań ustawodawcy, w szczególności dla ustalenia, czy wskazane wyżej przepisy umożliwiają realizację celu założonego przez projektodawcę, a mianowicie czy instytucja współwłasności łącznej zapewni ochronę majątku wspólnego jako całości i pozwali na to, aby podstawowy stosunek prawny, z którym jest ona związana, prawidłowo spełniał swą funkcję społeczno-gospodarczą (por. T. A. Filipiak, *Komentarz do art. 196 Kodeksu cywilnego*, LEX; E. Gniewek, *Komentarz do art. 196 Kodeksu cywilnego*, LEX).

Dokonanie w tym kontekście analizy art. 3 ust 1 projektu oraz oceny możności realizacji celu ustawy, prowadzi do wniosku, że projektowany przepis jest niejasny. W szczególności nie można zrekonstruować stosunku prawnego, który dałby podstawę do powstania współwłasności łącznej, odnoszącej się do mienia byłego FWP, ustanowionej na zasadzie określonej w projektowanym przepisie.

Podobne wątpliwości i zastrzeżenia dotyczą regulacji zawartych w art. 4 i 5 projektu, w zakresie instytucji współwłasności ułamkowej i zasad nabycia udziałów w FWP Spółka z o.o, tym bardziej że we wspomnianym wyżej uzasadnieniu orzeczenia, Trybunał

Konstytucyjny stwierdził, że *„nie jest zgodne z zasadą państwa prawnego to, że w ustawie tej została uregulowana materia zastrzeżona przez ustawę z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (stosowanej tu, choć „odpowiednio") dla rozporządzenia właściwego ministra, które to ostatnie rozwiązanie ocenia Trybunał jako zapewniające uprawnionym pracownikom dostateczne gwarancje dystrybucji nieodpłatnych udziałów"*.

Takie wątpliwości może budzić również zakres przedmiotowy projektu, jest on bowiem, jak się wydaje, szerszy, niż wynikałoby to z ustaleń Trybunału Konstytucyjnego, który przyjął, iż majątek zniesionej na mocy art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. osoby prawnej (FWP) pozostaje w dyspozycji Skarbu Państwa.

W związku z tym uprawniony wydaje się pogląd, iż wbrew ustaleniom dokonanym przez Trybunał Konstytucyjny co do zakresu uprawnienia Skarbu Państwa do mienia byłego FWP, założeniem projektowanych przepisów ustawy, jest uznanie, iż całe mienie byłego FWP, w szczególności majątek w postaci nieruchomości, stanowiło własność Skarbu Państwa i stąd ma wynikać aktualne uprawnienie do uwłaszczenia innych podmiotów prawa na tym mieniu. Ponadto wydaje się, że proponowana regulacja w odniesieniu do całego mienia byłego FWP nie uwzględnia zaszłości prawnych i w związku z tym może naruszać prawo własności. Należy zauważyć, iż składniki majątku byłego FWP, traktowane jako mienie państwowe, podlegały komunalizacji na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191) oraz prywatyzacji. W zakresie tym mienie byłego FWP stało się własnością również gmin oraz osób fizycznych.

Projektowana regulacja, zawarta w art. 3 ust. 1 i 4 oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 4 ust. 2 zd. 1 i 2, może być więc także uznana za sprzeczną z konstytucyjną zasadą prawa do własności oraz ochrony własności (por. art. 21 ust 1 i 2 *in fine* oraz art. 64 Konstytucji RP) w zakresie, w jakim dokonuje uwłaszczenia całości mienia byłego FWP, mimo ustaleń Trybunału Konstytucyjnego przedstawionych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia, co do zróżnicowania statusu własnościowego poszczególnych składników mienia byłego FWP oraz dokonuje *de facto* wywłaszczenia dotychczasowych udziałowców.

Proponowane regulacje mogą być obarczone, jak to już wskazywano wyżej, niezgodnością z zasadą demokratycznego państwa prawnego, jak również z zasadą zaufania obywateli do państwa i zasadą ochrony praw nabytych. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, że w sytuacji tak szeroko zakreślonych zmian własnościowych, brak jest

przepisów przejściowych, wprowadzonych celem ochrony praw nabytych do poszczególnych składników mienia byłego FWP, regulujących procedurę, która umożliwiałaby zainteresowanym dostosowanie się do zaistniałej sytuacji i odpowiednie rozporządzenie swoimi prawami (por. orzeczenie TK z dnia 2 marca 1992 r., sygn. K. 9/92, OTK ZU nr 1/1993, poz. 6, a także wyrok TK z dnia 15 września 1998 r., sygn. K. 10/98, OTK ZU nr 5/1998, poz. 64), Przyjąć także należy, iż wobec faktu, że zastrzeżenia natury konstytucyjnej może budzić większość najistotniejszych dla realizacji celu regulacji przepisów zawartych w projekcie, cała ustawa nie może w przedstawionym kształcie być zaakceptowana pod tym względem.

Brak kompleksowego unormowania ustawowych warunków likwidacji majątku znoszonej osoby prawnej – FWP oraz regulacji sukcesji majątkowej po nim, a wprowadzenie jej jedynie w tak ograniczonym zakresie, jak zakłada projekt, mimo upływu długiego okresu od daty ustania osoby prawnej, nie jest zgodne z zasadą poprawnej legislacji. Pogląd ten jest uprawniony zwłaszcza w kontekście stanowiska zajętego w tym zakresie przez Trybunał Konstytucyjny, zawartego w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia.

Reasumując, należałoby uznać, iż przedmiotowy projekt ustawy, ze względu realizację celów, jakie projektowane przepisy mają spełnić, wymaga pogłębionej analizy.

Z poważaniem

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
Marek Jamrogowicz

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA
Główny Urząd Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78 , 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 392-31-17; fax: (+48) 022 392-31-20
www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-288/12/KBU
W/12125/12

Warszawa, 2012.07. 06.

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu .....06.07.2012.....

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 31.05.2012 r., znak: GMS-WP-173-158/12, dotyczące zaopiniowania **poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Izabela Katarzyna Mrzygłodzka)**, w załączeniu przesyłam opinię Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa do przedłożonego projektu.

z wyrazami szacunku

WICEPREZES
Prokuratorii Generalnej
Skarbu Państwa
Iwona Gontowt-Juchniewicz

Otrzymują:

1) adresat – 1 egz.,
2) a/a – 1 egz.

KR-51-288/12/KBU

Opinia do poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Izabela Katarzyna Mrzygłodzka)

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania *poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Izabela Katarzyna Mrzygłodzka)*, zauważa się, co następuje:

Proponowana przez projektodawców konstrukcja uniemożliwienia dotychczasowym posiadaczom udziałów spółki „FWP" Spółka z .o.o. wykonywania praw z tych udziałów (art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu), a także wykreślenia ich danych z księgi udziałów tej spółki (art. 4 ust. 2 projektu) nie uwzględnia okoliczności istnienia majątku własnego spółki, opłaconego przez jej udziałowców, przed wniesieniem do niej jako aportu majątku byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych. Mając na uwadze powyższe, formułując odpowiednie uregulowania prawne należy uwzględnić tę okoliczność, ażeby nie został podniesiony zarzut wywłaszczenia bez odszkodowania dotychczasowych udziałowców spółki, którzy wnieśli środki finansowe na majątek spółki (naruszenie art. 21 ust. 2 Konstytucji RP).

Projektowana regulacja nie uwzględnia konieczności dokonania inwentaryzacji mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych. Kwestia ta ma istotne znaczenie m.in. w kontekście przyznania reprezentatywnym organizacjom związkowym prawa do dochodzenia roszczeń wobec osób trzecich w stosunku składników mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych, które były przedmiotem obrotu w okresie od dnia zniesienia osobowości prawnej byłej FWP do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projektowana ustawa nie określa zasad podziału majątku spółki „FWP" Spółka z o.o., w przypadku rozwiązania tej spółki z powodu nie zniesienia współwłasności jej udziałów w terminie określonym w art. 6 ust. 1 projektu. Należy zauważyć, iż przepis art. 286 § 2 Kodeksu spółek handlowych, do którego odsyła art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy, stanowi o podziale majątku likwidowanej spółki, pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, pomiędzy wspólników w stosunku do ich udziałów. Tym niemniej, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy, reprezentatywne organizacje związkowe posiadają współwłasność łączną udziałów spółki „FWP" Spółka z o.o.

Proponuje się wydłużyć okres vacatio legis projektowanej ustawy z 14 dni do co najmniej 30 dni od dnia jej ogłoszenia, ze względu na wagę skutków prawnych, które będą się odnosiły do adresatów tego aktu, w tym m.in. spółki „FWP" Spółka z o.o., której zarząd zostanie zobowiązany do zwołania, w terminie do 20 dni od dnia wejścia w życie ustawy, Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (art. 4 ust. 4 projektu), jak również reprezentatywnych organizacji związkowych, zobowiązanych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, do zawarcia porozumienia dotyczącego zniesienia współwłasności udziałów „FWP" Spółka z o.o. (art. 6 ust. 1 projektu).

STARSZY RADCA
Prokuratorii Generalnej
Skarbu Państwa
dr Krzysztof Bu...
4.01.2013

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu .....06...07...2012...

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 lipca 2012 r.

BSA III - 021 - 218/12

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 31 maja 2012 r., GMS-WP-173-158/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do ***poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych***.

.

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DDO-52-329 (6)/11/MG

Warszawa, 14 czerwca 2012 r.

SEKRETARIAT
MARSZAŁKA SEJMU RP
WPŁYNĘŁO
15. 06. 2012
KK-080-225/12/12

Pan
Cezary Grabarczyk
Wicemarszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 1 czerwca 2012 r. (znak pisma: GMS-WP-173-163/12), zawierające wniosek o opinię do **poselskiego projektu ustawy o uprawnieniach do mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych**, działając na podstawie art. 13 ust. 2 *ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 ze zm.)*, uprzejmie informuję, iż informacje zawarte w uzasadnieniu do projektu ustawy nie są wystarczające do dokonania oceny przekazania mienia byłego Funduszu Wczasów Pracowniczych przedsiębiorstwu „Fundusz Wczasów Pracowniczych" Spółka z o.o. z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

W szczególności wątpliwości UOKiK dotyczą sposobu i zakresu przejęcia przez tę ostatnią spółkę mienia b. FWP, rodzaju i rozmiaru tego mienia oraz obecnych zasad związanych z jego gospodarowaniem, jak również udziałowców powstałej w 1997 r. Spółki z o.o. „Fundusz Wczasów Pracowniczych".

Ponadto, proszę o przekazanie stosownych informacji, o których mowa w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 października 2004 r. w sprawie informacji przekazywanych w celu wydania opinii o planowanej pomocy publicznej (Dz. U. Nr 246, poz. 2467 z późn. zm.)*[1]. Informacje te pozwolą na ocenę, czy gospodarowanie składnikami mienia b. FWP powinno być w ogóle traktowane jako pomoc publiczna w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a jeśli tak - czy jest ona

[1] Obowiązek taki wynika z art. 13 ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

dopuszczalna w świetle prawa unijnego. Zakres tych informacji jest tożsamy z tymi, które są niezbędne Komisji Europejskiej przy ocenie projektów notyfikowanych przez państwa członkowskie.

Z poważaniem,